

CONSILIUL LEGISLATIV

Diviziunea I a Senatului

L. 429 / 19.08.2026

Diviziunea permanentă a Senatului

L. 537 / 2.09.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind codul sursă deschis și reutilizarea soluțiilor și componentelor digitale în sectorul public

Analizând **propunerea legislativă privind codul sursă deschis și reutilizarea soluțiilor și componentelor digitale în sectorul public** (b429/30.06.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/3432/22.07.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D655/22.07.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare instituirea cadrului juridic privind publicarea codului sursă și reutilizarea soluțiilor digitale și componentelor software dezvoltate intern ori la comandă și finanțate integral sau parțial din fonduri publice, precum și stabilirea obligațiilor aferente administrării, reutilizării, interoperabilității, securității cibernetice și mentenanței acestora în sectorul public.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. La **titlu**, pentru unitate terminologică cu definițiile propuse la art. 2 lit. c) și g), recomandăm următoarea formulare:

„Lege privind codul sursă deschis și reutilizarea soluțiilor **digitale** și componentelor **software** în sectorul public”.

5. La **art. 1 alin. (1) și (2)**, semnalăm că textele nu delimitează în mod unitar sfera de aplicare materială a legii. Astfel, alin. (1) are în

vedere, în termeni generali, software-ul dezvoltat intern ori la comandă, finanțat integral sau parțial din fonduri publice, în timp ce alin. (2) circumscrie aplicarea legii entităților care dezvoltă, administrează ori operează soluții digitale pentru furnizarea unui **serviciu public digital**. Această din urmă limitare se regăsește și la **art. 2 lit. c)**, potrivit căruia „soluția digitală” este utilizată de o instituție publică pentru furnizarea unui serviciu public digital.

În aceste condiții, **nu rezultă cu suficientă claritate dacă dispozițiile legii urmează să se aplice oricărui software dezvoltat intern ori la comandă și finanțat din fonduri publice sau numai acelor soluții digitale destinate furnizării unui serviciu public digital**. Distincția prezintă relevanță, întrucât există soluții informatice utilizate exclusiv pentru activitatea internă a autorităților și instituțiilor publice, fără a fi destinate furnizării directe a unui serviciu public digital.

Prin urmare, pentru asigurarea clarității și previzibilității reglementării, este necesară stabilirea sferei de aplicare a legii și corelarea corespunzătoare a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) cu definiția prevăzută la art. 2 lit. c), precum și cu celelalte norme ale proiectului.

Totodată, din rațiuni de redactare, la **alin. (2)**, termenul „entitățile” va fi redat sub forma „**entităților**”.

La **alin. (3)**, sintagma „Software-ul comercial standard licențiat de către entitățile publice” este improprie, întrucât utilizarea locuțiunii „de către” atribuie entităților publice calitatea de licențiator, în timp ce, din context, rezultă că acestea sunt beneficiarele dreptului de utilizare a software-ului. În consecință, pentru redarea corectă a intenției de reglementare, propunem înlocuirea sintagmei cu „Software-ul comercial standard **utilizat de entitățile publice în baza unei licențe**”.

La **alin. (4)**, având în vedere sfera largă de aplicare stabilită la alin. (2) și la art. 2 lit. h), este de analizat dacă nu ar trebui reanalizată aplicabilitatea legii în privința autorităților publice cu statut constituțional distinct, cu atât mai mult cu cât proiectul atribuie Autorității pentru Digitalizarea României competențe de reglementare, monitorizare și control în raport cu entitățile supuse legii. În acest sens, cu titlu de exemplu, menționăm că art. 1 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2022 exclude de la aplicarea actului normativ sistemele informatice ale autorităților publice prevăzute în titlul III capitolele I, II și VI din Constituție, cu excepțiile expres prevăzute de norma respectivă.

La **alin. (5)**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă referitoare la citarea actelor normative, după sintagma „Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2016” se va introduce titlul acesteia, respectiv

„privind stabilirea unor măsuri de simplificare la nivelul administrației publice centrale, administrației publice locale și al instituțiilor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative”.

6. La **art. 2 lit. b)** este utilizată sintagma „licență open-source”, iar aceeași terminologie se regăsește și în alte dispoziții ale proiectului. Având în vedere că Regulamentul (UE) 2024/903 definește, la art. 2 pct. 12, sintagma „licență cu sursă deschisă”, pentru unitate de exprimare juridică, este necesară înlocuirea sintagmei „licență open-source” cu sintagma „licență **cu sursă deschisă**”, în tot cuprinsul proiectului.

În mod corespunzător, la **art. 4 alin. (2) lit. g)**, sintagma „soluțiilor open-source” va fi înlocuită cu sintagma „soluțiilor **cu sursă deschisă**”.

La **lit. c)**, în definiția noțiunii „soluție digitală”, aceasta este raportată la utilizarea de către o „instituție publică”. Semnalăm că formularea nu este corelată cu definiția prevăzută la lit. h) a aceluiași articol, potrivit căreia noțiunea „entități publice” include autoritățile și instituțiile publice centrale și locale, precum și entitățile aflate în subordonarea, coordonarea sau sub autoritatea acestora. Menționăm că necorelări terminologice similare se regăsesc și în alte norme ale proiectului.

La **lit. g)**, pentru un plus de rigoare a normei, recomandăm următoarea formulare:

„g) lista componentelor software – evidența formală, într-un format standardizat și, după caz, prelucrabil automat, a componentelor software **utilizate într-o soluție digitală, inclusiv a bibliotecilor și pachetelor, cu indicarea versiunilor, licențelor și dependențelor acestora**, potrivit normelor metodologice **de aplicare a prezentei legi**.”.

La lit. i), pentru unitate terminologică, propunem ca sintagma „normelor metodologice” se fie înlocuită cu sintagma „normelor metodologice **de aplicare a prezentei legi**”. Observația este valabilă, în mod corespunzător, pentru toate situațiile similare din proiect.

7. La **art. 4 alin. (1)**, potrivit uzanțelor de redactare, norma va debuta astfel: „Art. 4. - (1) În cadrul Autorității pentru Digitalizarea României, **denumită în continuare ADR**, se organizează ...”, iar partea finală a acesteia va fi redată sub forma „... aprobat pentru **ADR**”.

La **alin. (2) lit. e) și f)**, pentru precizia normei, este necesară completarea enumerărilor prin indicarea obiectului la care se referă standardele respective, nefiind suficient de clar dacă publicarea, reutilizarea, metadatele, maturitatea, mentenanța, interoperabilitatea, securitatea și analiza dependențelor privesc codul sursă, soluțiile digitale, componentele software ori toate aceste elemente.

De asemenea, la **lit. f)**, semnalăm că sintagma „entitățile competente” are un caracter insuficient determinat. Observația este

valabilă, în mod corespunzător, și pentru **lit. g)**, în ceea ce privește expresiile „entitățile Uniunii Europene”, „autorități similare din alte state membre” și „structuri europene relevante”.

La **lit. h)**, norma este redundantă în raport cu art. 26 alin. (1), care reglementează expres obligația ADR, prin Oficiu, de a publica anual raportul privind aplicarea legii. În consecință, propunem eliminarea lit. h).

8. La art. 5 alin. (2), semnalăm că sintagma „platforme europene relevante” are un caracter insuficient determinat, fiind necesară precizarea platformelor avute în vedere ori a criteriilor de identificare a acestora. În acest sens, facem trimitere și la art. 8 alin. (4) din Regulamentul (UE) 2024/903, care prevede obligația asigurării interoperabilității portalurilor, cataloagelor sau registrelor cu funcții similare cu Portalul Europa interoperabilă.

La **alin. (2) și (4)**, având în vedere caracterul tehnic al noțiunii „ogîndire” și faptul că aceasta desemnează una dintre modalitățile de publicare a codului sursă, este necesară definirea acesteia, precum și precizarea modului în care se realizează operațiunea respectivă.

La **alin. (3)**, pentru claritatea și concizia normei, în măsura în care este în acord cu intenția de reglementare, propunem reformularea textului astfel: **„DNCP constituie evidența oficială a codului sursă publicat potrivit prezentei legi”**.

9. La art. 6 alin. (2), pentru unitate terminologică cu definițiile prevăzute la art. 2 lit. c) și g), propunem ca expresia „soluție sau componentă” să fie înlocuită cu sintagma „soluție **digitală** sau componentă **software**”. Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru celelalte situații similare din proiect.

Totodată, pentru un plus de rigoare normativă, propunem ca partea finală a normei să fie redactată astfel: **„... în condițiile stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi”**.

10. La art. 7, semnalăm că norma are un caracter preponderent declarativ, întrucât calificarea DNCP și a Catalogului național de reutilizare drept „instrumente oficiale de transparență și implementare a prezentei legi” nu este însoțită de stabilirea unor efecte juridice distincte. Având în vedere că rolul și funcțiile celor două instrumente rezultă deja din art. 5 și 6, recomandăm eliminarea art. 7 și renumerotarea corespunzătoare a articolelor subsecvente.

11. La art. 9 alin. (1), sintagma „aplicabile transversal în administrație” nu delimitează suficient sfera de aplicare a listei componentelor comune reutilizabile, aprobată prin decizie a președintelui Autorității pentru Digitalizarea României. Problema este relevantă și prin raportare la definiția largă a „entităților publice” de la

art. 2 lit. h), care poate include și autorități ce nu fac parte din administrația publică. În aceste condiții, propunem înlocuirea expresiei „aplicabile transversal în administrație” cu expresia „aplicabile transversal în **administrația publică**”.

12. La art. 10 alin. (1), semnalăm că termenul de 12 luni pentru desemnarea responsabilului este prevăzut numai la art. 27 alin. (1) lit. a), în cuprinsul normei contravenționale. Întrucât termenul reprezintă un element al obligației, acesta trebuie prevăzut la art. 10 alin. (1), iar norma sancționatorie să fie corelată în mod corespunzător.

La **alin. (2)**, pentru precizia normei, propunem ca aceasta să debuteze astfel: „(2) Responsabilul **pentru cod public și reutilizare software** asigură ...”.

13. La art. 11 alin. (3), momentul publicării este stabilit prin raportare exclusiv la data recepției finale, deși alin. (1) se aplică atât soluțiilor dezvoltate la comandă, cât și celor dezvoltate intern. Întrucât, în cazul soluțiilor dezvoltate intern, nu există o recepție finală, este necesară completarea normei cu un moment echivalent, aplicabil acestei categorii de soluții.

La **alin. (4)**, norma exclude de la publicare informațiile a căror divulgare este interzisă sau restricționată potrivit legii, în timp ce **art. 14 alin. (1) lit. a)** prevede că, pentru informațiile clasificate sau protejate prin lege, excepția de la publicare se aprobă prin ordin al președintelui Autorității pentru Digitalizarea României. Întrucât obligația de nedivulgare decurge direct din lege, aplicarea acesteia nu poate fi condiționată de aprobarea unei excepții printr-un act administrativ, fiind necesară corelarea corespunzătoare a celor două texte.

Totodată, pentru asigurarea clarității și previzibilității normei, este necesară reanalizarea unor noțiuni utilizate în enumerarea informațiilor exceptate de la publicare, precum „date operaționale protejate”, „certificate”, „tokenuri” și „configurații informatice sensibile”. În consecință, se impune înlocuirea acestora cu formulări care să indice fără echivoc natura informațiilor exceptate. Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru **art. 27 alin. (1) lit. f)**.

14. La art. 12 alin. (2), pentru unitate de redactare, expresia „prin clauzele contractuale” va fi înlocuită cu sintagma „clauzele contractuale”.

La **alin. (3)**, pentru claritatea și concizia normei, propunem reformularea textului, în măsura în care este în acord cu intenția de reglementare, după cum urmează:

„În cazul utilizării **unor componente** software ale terților, entitățile publice se asigură că **regimul de licențiere al acestora permite publicarea și reutilizarea soluției digitale în condițiile prezentei legi**”.

La **alin. (4)**, semnalăm că sintagma „lista licențelor acceptate” nu indică scopul pentru care licențele sunt considerate acceptate, iar sintagma „regulile de compatibilitate între licențe” nu indică în ce constă compatibilitatea avută în vedere. În consecință, textul trebuie reformulat în sensul clarificării acestor aspecte.

15. La art. 13, sintagma „fără afectarea interesului protejat” are un caracter insuficient determinat, întrucât nu rezultă care este interesul avut în vedere. Având în vedere dispozițiile art. 11 alin. (4), care stabilesc categoriile de informații excluse de la publicare, este necesară corelarea textului cu aceste prevederi, astfel încât limitele publicării parțiale să rezulte în mod neechivoc.

16. La art. 14 alin. (1), la **partea introductivă**, sintagma „în cazul în care codul sursă se referă la” nu este adecvată pentru toate ipotezele enumerate, în special pentru cele prevăzute la lit. d) și e), întrucât codul-sursă nu se poate „referi” la riscuri și nici la situații temporare.

La **lit. a)**, semnalăm că informațiile clasificate sau cele a căror divulgare este interzisă ori restricționată prin lege sunt deja exceptate de la publicare în temeiul regimului juridic aplicabil, aspect care rezultă și din art. 11 alin. (4). În aceste condiții, nu este justificată condiționarea nepublicării acestora de aprobarea unei excepții prin ordin al președintelui Autorității pentru Digitalizarea României.

La **lit. b)**, sintagma „elemente operaționale critice de securitate” nu permite determinarea cu suficientă precizie a elementelor avute în vedere. Totodată, este necesară delimitarea acestei ipoteze de cea prevăzută la **lit. d)**, care se referă, între altele, la riscurile pentru securitatea cibernetică.

La **lit. c)**, semnalăm că lipsa drepturilor necesare publicării unei componente software aparținând unui terț constituie, prin ea însăși, un impediment juridic la publicarea acesteia, care nu poate fi înlăturat ori condiționat prin ordin al președintelui Autorității pentru Digitalizarea României.

La **lit. d)**, sintagma „riscuri dovedite” este insuficient determinată, întrucât nu rezultă cine și în ce mod constată existența acestor riscuri.

17. La art. 15 alin. (1), sintagma „cu prioritate” este improprie în raport cu caracterul imperativ al obligației de reutilizare instituite prin aceeași normă. În măsura în care intenția este ca reutilizarea să constituie o obligație, sintagma „cu prioritate” urmează a fi eliminată.

18. La art. 17 alin. (1), unele dintre elementele enumerate ca obiect al clauzelor contractuale obligatorii - precum „migrarea” și „securitatea” - sunt formulate prea generic pentru a permite

determinarea conținutului concret al obligațiilor ce trebuie inserate în contract. În consecință, este necesară reformularea acestor elemente într-o manieră suficient de precisă, astfel încât să rezulte fără echivoc conținutul minimal al clauzelor contractuale impuse de lege.

La **alin. (3)**, pentru un plus de precizie a normei, propunem ca expresia „exercitarea drepturilor și obligațiilor” să fie înlocuită cu sintagma „exercitarea drepturilor și **îndeplinirea** obligațiilor”, iar partea finală a normei să fie redată sub forma „... în măsura în care contravin **dispozițiilor acesteia**”.

La **alin. (4)**, considerăm că norma are un caracter explicativ, întrucât aplicarea obligațiilor instituite prin prezentul articol nu înlătură obligația prevăzută la art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2016, cele două reglementări fiind aplicabile cumulativ. În consecință, propunem eliminarea alin. (4).

19. La art. 18, este necesară reanalizarea și uniformizarea terminologiei utilizate. Astfel, la **alin. (1)**, sintagma „migrarea către alt furnizor, alt operator sau altă infrastructură” nu exprimă cu suficientă precizie destinația tehnică a migrării.

Totodată, **alin. (1)** se referă la „portabilitatea datelor” și „migrare”, în timp ce **alin. (2)** utilizează noțiunile de „export” și „migrare”, fără a rezulta raportul dintre „export” și „portabilitate”.

20. La art. 19 alin. (2), formularea potrivit căreia recepția finală este condiționată de îndeplinirea „obligațiilor prevăzute de prezenta lege” este prea largă, întrucât proiectul instituie și obligații care nu au legătură directă cu executarea contractului. În consecință, este necesară reformularea textului astfel încât condiționarea recepției finale să privească numai obligațiile aplicabile contractului și soluției digitale respective.

21. La art. 20, noțiunea de „sisteme digitale critice” nu este definită, iar alin. (2) lasă în întregime normelor metodologice stabilirea sistemelor care intră în această categorie, deși calificarea atrage obligații contractuale suplimentare potrivit alin. (1). În consecință, este necesar ca legea să stabilească cel puțin criteriile esențiale pentru identificarea sistemelor digitale critice, urmând ca normele metodologice să detalieze modalitatea de aplicare.

22. La art. 22 alin. (2), sintagma „Standardele și formatele” este insuficient determinată, întrucât nu se precizează elementele la care acestea se referă. În consecință, textele trebuie reformulate astfel încât să rezulte fără echivoc obiectul obligației instituite.

23. La art. 23 alin. (1), noțiunea de „contribuții externe” nu este definită, deși aceasta determină sfera de aplicare a dispozițiilor Capitolului IV. Întrucât nu rezultă ce categorii de contribuții sunt avute

în vedere și în raport cu ce criteriu acestea sunt considerate „externe”, este necesară definirea noțiunii sau precizarea expresă în text a situațiilor pe care le acoperă.

La **alin. (2)**, pentru precizia normei, propunem ca expresia „cerințe minime privind verificarea contribuțiilor, clarificarea drepturilor asupra contribuțiilor” să fie redactată sub forma „cerințe minime privind verificarea contribuțiilor **externe**, clarificarea drepturilor asupra **acestora**”.

24. La art. 24, nu rezultă care este entitatea competentă să realizeze evaluarea, aprobarea și integrarea contribuțiilor externe la codul public, textul referindu-se numai, în mod generic, la „participarea” la aceste operațiuni. Pentru claritatea normei, este necesară precizarea subiectului care are competența de a participa la aceste activități.

Totodată, semnalăm că sintagma potrivit căreia ADR, prin Oficiu, „elaborează și aplică (...) proceduri de transparență și integritate” este neclară sub aspectul **competenței de aplicare** a acestor proceduri, întrucât nu rezultă dacă acestea urmează să fie aplicate de ADR, prin Oficiu, sau de entitățile publice în cadrul cărora se realizează evaluarea, aprobarea ori integrarea contribuțiilor externe. În consecință, textul trebuie reformulat pentru delimitarea corespunzătoare a competențelor între ADR și celelalte entități publice.

25. La art. 25, raportat și la **art. 26 alin. (1) lit. g)**, semnalăm necesitatea corelării normei cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2024, având în vedere că textul prevede stabilirea, prin normele metodologice de aplicare a legii, a unui „cadru unitar de raportare și gestionare a vulnerabilităților”. Or, actul normativ menționat reglementează deja atribuții ale Directoratului Național de Securitate Cibernetică în materia vulnerabilităților. În consecință, este necesară delimitarea expresă a atribuțiilor ADR de cele ale DNSC și corelarea mecanismelor prevăzute de proiect cu cadrul legal existent, pentru evitarea instituirii unor competențe sau proceduri paralele în materia securității cibernetice și a gestionării vulnerabilităților.

La **alin. (1)**, enumerarea elementelor subsumate noțiunii de „cerințe minime de securitate” nu este pe deplin omogenă. Astfel, „lista componentelor software” reprezintă un instrument de evidență, iar sintagma „măsurile de auditabilitate” are un conținut mai larg, fără a rezulta în mod clar legătura acesteia cu securitatea soluțiilor digitale. În consecință, este necesară reanalizarea acestor elemente, astfel încât să rezulte în mod neechivoc în ce constă caracterul lor de cerințe de securitate.

26. La art. **26 alin. (1) lit. g)**, pentru precizia normei, sintagma „timpul mediu de triere și remediere” se va completa cu sintagma „**a acestora**”, astfel încât să rezulte expres că operațiunile respective privesc vulnerabilitățile.

La **lit. h)**, pentru asigurarea unității terminologice a reglementării, sintagma „starea mentenanței acestora” se va înlocui cu sintagma „**statutul de mentenanță al acestora**”, aceasta din urmă fiind noțiunea definită la art. 2 lit. e).

27. La art. **27 alin. (1) lit. b)**, semnalăm că momentul până la care trebuie realizată verificarea existenței unei soluții sau componente reutilizabile nu este corelat cu art. 16 alin. (1). Astfel, art. 16 alin. (1) impune efectuarea verificării **înainte de inițierea procedurii de achiziție publică**, în timp ce norma contravențională sancționează lipsa verificării **anterior aprobării documentației de atribuire**. În consecință, este necesară stabilirea unitară a momentului până la care trebuie îndeplinită această obligație.

La **lit. c) și h)**, semnalăm că faptele contravenționale prevăzute de aceste texte nu au corespondent în norme de conduită reglementate anterior în proiect. Astfel, obligația verificării Catalogului național de reutilizare înainte de inițierea dezvoltării interne a unei soluții digitale, precum și obligația transmiterii către Autoritatea pentru Digitalizarea României, în termen de 30 de zile, a informațiilor necesare întocmirii raportului anual sunt prevăzute pentru prima dată chiar în cuprinsul normelor sancționatorii. În consecință, este necesară reglementarea distinctă, în partea dispozitivă a legii, a obligațiilor respective și a condițiilor de îndeplinire a acestora, urmând ca art. 27 să sancționeze exclusiv nerespectarea lor.

La **lit. d)**, norma contravențională nu este pe deplin corelată cu regimul publicării prevăzut de proiect. Astfel, aceasta sancționează nepublicarea codului sursă până la data recepției finale, deși, în cazul soluțiilor dezvoltate intern, nu există în mod necesar un asemenea moment. Totodată, sintagma „în lipsa unei excepții aprobate potrivit prezentei legi” nu acoperă situațiile în care anumite informații sunt excluse direct de la publicare potrivit art. 11 alin. (4), fără a fi necesară aprobarea unei excepții.

28. La **al doilea Capitol VII**, care este de fapt **Capitolul VIII**, titlul acestuia va fi redat sub forma „Dispoziții **tranzitorii și finale**”.

Totodată, la **actualul art. 29**, considerăm că norma are caracterul unei dispoziții tranzitorii, întrucât stabilește regimul aplicării în timp a obligațiilor de publicare și predare, în funcție de momentul inițierii procedurilor de achiziție publică și a proiectelor de dezvoltare software.

Prin urmare, în raport cu dispozițiile art. 51 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, apreciem că este necesară reordonarea dispozițiilor, în sensul că norma tranzitorie prevăzută la actualul art. 29 ar trebui să preceadă dispozițiile finale cuprinse la actualele art. 28 și 30, cu renumerotarea corespunzătoare a articolelor.

29. La actualul art. 28, semnalăm că termenul de 90 de zile de la data intrării în vigoare a legii pentru aprobarea normelor metodologice poate determina existența unei perioade în care unele dintre obligațiile instituite prin proiect nu pot fi aplicate în condițiile prevăzute de lege. Problema prezintă o relevanță deosebită în materia contravențională, întrucât unele dintre faptele prevăzute la art. 27 sunt configurate inclusiv prin raportare la proceduri sau cerințe stabilite prin normele metodologice, deși regimul sancționator intră în vigoare anterior adoptării acestora. În consecință, este necesară corelarea termenelor, astfel încât normele metodologice relevante să fie în vigoare înainte ca nerespectarea obligațiilor stabilite prin acestea să poată fi sancționată contravențional.

30. La actualul art. 29, dispoziția tranzitorie reglementează numai aplicarea în timp a obligațiilor de publicare și predare, fără a clarifica regimul celorlalte obligații instituite de proiect în legătură cu procedurile de achiziție publică și proiectele de dezvoltare software. În consecință, este necesară completarea normei, astfel încât să rezulte în mod clar dacă și în ce măsură aceste obligații se aplică procedurilor, contractelor sau proiectelor aflate în curs la data intrării în vigoare a legii.

Sub rezerva observației anterioare, semnalăm că formularea potrivit căreia obligațiile de publicare și predare „se aplică procedurilor de achiziție publică” este improprie, întrucât aceste obligații nu pot avea ca obiect procedurile de achiziție. În consecință, este necesară reformularea textului astfel încât să fie identificate cu precizie situațiile juridice cărora li se aplică obligațiile respective.

PRESEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 754/18.08.2026